

---

# Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej Naczelnej Rady Adwokackiej na Zjazd Adwokatury w dn. 24-25 października 1959 r.

---

Palestra 3/11(23), 92-95

---

1959

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

## S p r a w o z d a n i e

### Komisji Rewizyjnej Naczelnej Rady Adwokackiej na Zjazd Adwokatury w dn. 24–25 października 1959 r.

Komisja Rewizyjna powołana została uchwałą Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 5 stycznia 1957 r. w składzie następującym:

członkowie: adwokat	Tadeusz Dublasiewicz,
„	Eugeniusz Ernst,
„	Zygmunt Kałapski,
„	Janusz Pattek,
zastępcy:	„ Walenty Pientka,
„	Aniela Steinsbergowa,
„	Eugeniusz Zejda.

Komisja ukonstytuowała się na posiedzeniu w dniu 23 marca 1957 r., wybierając na przewodniczącego kol. Eugeniusza Ernsta.

Komisja w okresie sprawozdawczym odbyła posiedzenia w dniach: 23.III.1957, 26.III.1957, 1.VI.1957, 12.X.1957, 22.II.1958, 14.I.1959 i 3.X.1959 r.

W czasie posiedzeń Komisja dokonywała kontroli okresowej gospodarki finansowej Naczelnej Rady Adwokackiej oraz sporządzała protokoły badań okresów rocznych, przedstawiając je Plenum Naczelnej Rady Adwokackiej.

W toku swoich prac komisja wysunęła szereg wniosków — z zakresu gospodarki — na posiedzeniach plenarnych Naczelnej Rady Adwokackiej.

Ponadto Komisja opracowała i przyjęła w dniu 1 czerwca 1957 r. projekt regulaminu, który w ostatecznej formie został uchwalony na posiedzeniu plenarnym NRA w dniu 21 czerwca 1959 r.

Komisja Rewizyjna, powołując się co do szczegółów na swoje sprawozdania okresowe, przedstawia obecnie Zjazdowi Adwokatury jedynie swoje spostrzeżenia i wnioski dotyczące okresu sprawozdawczego za czas od dnia 1 października 1956 r. do 30 września 1959 r.

## Rozdział I

### Sprawozdanie z części administracyjnej działalności NRA

Budżety i ich wykonanie za poszczególne lata przedstawiają się następująco:

	1957 r.	1958 r.	1.I.—30.IX.1959 r.
budżet	961 875,57	985 594,69	ca 890 000 zł
wydatki	764 050,68	824 724,98	606 737 zł
oszczędności	197 824,—	160 870,—	283 263 zł

Po przeliczeniu budżetu i wyników z okresu od 1.I. do 30.IX.1959 r. na pełny rok okazuje się, że:

- a) wydatki Naczelnej Rady Adwokackiej w poszczególnych latach wykazują uderzającą stabilizację; wzrost w tych latach jest minimalny,
- b) pomimo zwiększenia zakresu działania Naczelnej Rady Adwokackiej, wzrostu kosztów lokalowych, powiększenia personelu i wzrostu kosztów rzeczowych w roku 1959 globalna suma wydatków tego roku minimalnie jedynie odbiega od wydatków lat poprzednich,
- c) Naczelna Rada Adwokacka rok rocznie zaoszczędza na preliminowanych wydatkach budżetowych dość poważne kwoty sięgające kilkunastu procent budżetu.

Podkreślić należy ściśle przestrzeganie budżetu i zachowanie całkowitej dyscypliny finansowej przy jednoczesnej celowej i oszczędnej polityce wydatkowania.

Wyraz daleko idącej gospodarności dała Naczelna Rada Adwokacka i w tym, że od początku swojego urzędowania obniżyła składkę od adwokata z 14 zł na 12 zł. Dopiero w 1959 r. podniosła składkę do 15, co uzasadnia powstanie dodatkowych kosztów w tym okresie spowodowanych zwyżką czynszu od lokali (43 000 zł), kosztami Zjazdu (40 000 zł) oraz kosztami ukonstytuowania się nowej Naczelnej Rady Adwokackiej.

Dla ścisłości obrazu przypomnieć należy, że stan liczebny adwokatury polskiej wynosił na 1.I.1957 r. — 5 291, na 1.I.1959 r. — 5 623.

Podkreślić poza tym należy bardzo pozytywne wyniki „Palestry“, która przywrócona została do życia od stycznia 1957 roku. Wydawnictwo to borykało się ze znacznymi trudnościami organizacyjnymi i finansowymi i musiało być dotowane z budżetu Naczelnej Rady Adwokackiej.

Rok obecny w skali trzech kwartałów wykazuje, że sytuacja ta uległa znacznej poprawie i wydawnictwo „Palestry“ przestało obciążać deficytami Naczelną Radę Adwokacką. Utrzymanie dotacji obecnie jest uzasadnione planami rozszerzenia wydawnictwa.

## Rozdział II

### Sprawozdanie z działalności Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej

Od 1 kwietnia 1959 roku wszedł w życie statut nowego Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej, który zmienia zakres świadczonej pomocy i powoduje wzrost kosztów realizacji jego celów.

W okresie sprawozdawczym wpływy i wydatki Funduszu kształtowały się jak następuje:

	1957 r.	1958 r.	I.I.—30.IX.1959 r.
wpływy	1 809 599	2 075 307	2 151 118 zł
wydatki	1 686 286	2 096 925	1 990 579 zł

Po przeliczeniu okresu 3 kwartałów 1959 r. na całość br.

wpływy preliminowane wyniosą	ca 2 865 000 zł
wydatki	ca 2 653 000 zł

W miesiącu wrześniu 1959 r. wydatki wynoszą	ca 264 000 zł
przy maksymalnych wpływach miesięcznych	ca 280 000 zł

Analiza tych liczb wykazuje szybki wzrost potrzeb i wydatków, które zapewne występować będą nadal i w 1960 r. Należy więc zawczasu rozważyć sposoby zapewnienia trwałości i bieżącej likwidalności świadczeń płaconych przez Fundusz.

Komisji wydaje się niewątpliwe, że utrzymanie systemu centralnego finansowania Funduszu jest konieczne, gdyż im szersza jest podstawa liczebna uczestników, świadczących na rzecz Funduszu, tym pewniejsze jest zabezpieczenie realizacji celów. Fundusz, działając bez rezerwowych kapitałów przewidzianych dla normalnego ubezpieczenia, nie może jednak działać prawidłowo bez posiadania rezerw, zabezpieczających na jakiś niezbędny przynajmniej okres prawidłowe funkcjonowanie w razie przejściowych zakłóceń we wpływach.

Komisja uważa, że za okres ten przyjąć należy 3 miesiące, Fundusz więc powinien mieć rezerwę na ten okres wypłat, co obecnie wynosi co najmniej 750 000 zł.

Natomiast rzeczywisty stan obecny wykazuje, że przy nieco zwiększonych wydatkach rezerwa wynosi niecałe 2 miesiące.

Zastosowanie dalszych środków zaradczych w postaci ewentualnego powiększenia składek będzie rzeczą nowych władz Naczelnej Rady Adwokackiej. Jednakże już obecnie Komisja Rewizyjna wysuwa sugestię co do możliwości powiększenia Funduszu przez odprowadzenie na ten cel chociażby poważniejszych części nadwyżek budżetowych (oszczędności) nie wydatkowanych w 1959 r. z budżetu Naczelnej Rady Adwokackiej. Wysokość odprowadzonych nadwyżek Komisja ze swojej strony ocenia na co najmniej 50% tych nadwyżek. Byłoby ze wszelkich miar godne zlecenia, aby za przykładem Naczelnej Rady Adwokackiej poszły wojewódzkie rady adwokackie.

Opierając się na przeprowadzonym badaniu działalności finansowej i gospodarczej Naczelnej Rady Adwokackiej w okresie sprawozdawczym, Komisja Rewizyjna w n o s i

o

udzielenie przez Zjazd Adwokatury ustępującej Naczelnej Radzie Adwokackiej absolutorium i wyrażenie jej podziękowania za ofiarną i owocną pracę.

(—) Eugeniusz Ernst  
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej

3.X.59 r.